

отъ Хуниядь“, „Унгарски народни пѣсни отъ Трансилванія“, „Народната музика на арабитъ отъ Бискара и околността“. Б. е нотиралъ 2700 унгарски, 3500 ромънски, 2600 словашки и 200 арабски народни пѣсни; а сждо и нѣколко български народни пѣсни. Последнитъ той е нотиралъ огъ една банатска българка отъ Винга Темешъ, като се е натъкналъ на тактове съ удължени времена — $\frac{1}{8}$. Най-новитъ му творби: „Леки петтони пиески“ за 2 пияна; 3 Ронда върху народни пѣсни и 85 малки детски пиески — за пияно; „Ромънски народни танци“ — за оркестъръ; 2 Рапсодии за цигулка и пияно; четвърти струненъ квартетъ, „Край село“ и преработки на творения отъ Скарлати за пияно (1931).

Бартолони, Жанъ — Bartholony, Jean — компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 1880 въ Женева, училъ при Цез. Галеоти, Глаго и Мотю въ Парижъ. Композиции: симфонични поеми: „Игри на фавна“ и „Нощта отстъпва на деня“; една соната за цигулка и пияно; „Лѣтни импресии“; и др. нѣща за пияно. Писалъ: „Вагнеръ и отдалечаването на времето“. Б. живѣе въ Парижъ като критикъ на Monde Illustré.

Баръ, нѣм. Bar — наименование, което сж давали на своитъ пѣсни нѣмскитъ майстерзингери (майстори-пѣвци) презъ XIII и XIV ст.

Баса, ит. Basso — значи низко, 8 bassa — означава една октава по-ниско.

Басанело — Bassanello — старъ, излѣзълъ изъ употреба, дървенъ инструментъ съ двойна цѣвъ, като фагота — съ мундшукъ. Има три разновидности Б.: сопранъ, теноръ и басъ.

Басани, Джовани — Bassani, Giovanni — пѣвецъ и значителенъ компонистъ на инструментални творби, фантазии, капричи, конциони — живѣлъ въ края на XVI и първата половина на XVII ст.

Басани, Джовани Батиста — Bassani, Giovanni Battista — извънредно плодовитъ компонистъ, род. 1657 въ Падуа, умр 1 окт. 1716 въ Бергамо, ученикъ на Катровилари въ Венеция, органистъ и капелмайсторъ въ разни италиански градове; учитель на Корели, компониралъ: концерти; сонати, отъ

които 12 църковни; множество соло кантати съ континуо, три опери, 9 оратории и единъ голѣмъ брой църковни пѣсни, духовни концерти псалми, литургии и др.

Басетхорна, нѣм. Bassetthorn, ит. corno di bassetto, фр. cor de basset

— крива, низка хорна—дървень, дългъгъ духовъ инструментъ, съ строй една квинта по-ниско отъ С кларинета, съ обемъ F—e³ — днесъ почти излѣзълъ изъ употреба. Въ низкитъ си тонове Б. има мраченъ и меко меланхоленъ характеръ на звучността, приличенъ на басъ кларинета.

Басетъ, фр. Basset — малкъ, излѣзълъ вече изъ употреба триструненъ контрабасъ.

Баскийски тамбуринъ, нѣм. Baskische Trommel, фр. Bedon de Biscaye — ударенъ инструментъ — малкъ рченъ тимпанъ, наричанъ въ Германия „тамбуринъ“, а у насъ известенъ подъ турското название „дааре“.

Басовъ ключъ — ключътъ фа на четвъртата линия, показващъ, че на нея стои нотата фа.

Басетхорна

Басо континуо — Basso continuo, b. principale, b. generale — непрекъснатъ басъ; 2) при старитъ компонисти — една басова инструментална фигура, която, спроти пѣящитъ гласове, има самостоятеленъ характеръ, при оживенъ ритъмъ — обикновено осмини и трае до края на откъслека. 3) Цифрованиятъ генералбасъ, (гл. т.) по който свирецътъ (органистъ, клависенистъ) е трѣбвало да нагласи съпровода въ акорди.

Басонъ, фр. Basson — фаготъ (гл. т.).

Басо остинато, ит. Basso ostinato — продължителенъ, непрекъснатъ басъ.

Басо профундо серио — Basso profondo serio — низкъ, сериозенъ басъ.

